fotbal

RECORD DE INEFICACITATE EGALAT: NUMAI 12 GOLURI (CA ȘI ÎN ETAPA A 3-a)

LA POMUL LĂUDAT...

STEAUA 1(1)
F.C. ARGEȘ 0(0)

In al doilea meci al cuplajului de pe stadionul „23 August", liderul primei noastre divizii, Steaua, a primit replica formației F.C. Argeș, campioana „en-titre". Deci, o partidă derby, de la care toată lumea aștepta un spectacol fotbalistic de bun nivel tehnic, presărat cu multe faze de poartă și goluri, cu prestații individuale remarcabile din partea unor jucători-valori ca Dobrin, Dumitru, Vlad, Voinea, Pantea etc. Din păcate însă, așteptările au fost zadarnice, meciul acesta înscriindu-se în categoria acelora pe care sîntem obligați, de cele mai multe ori, să le numim mediocre, fără sare și piper, plictisitoare chiar. Steaua, în primul rînd, și F.C. Argeș au sacrificat frumusețile fotbalului în scopul obținerii, prin orice mijloace, a punctelor puse în joc.

Stadionul „23 August"; teren bun; timp răcoros; spectatori: aproximativ 30 000. **A marcat: VOINEA** (min. 18). **Raportul cornere: 7—3. Raportul șuturilor la poartă: 13—10** (pe spațiul porții: 6—4).

STEAUA: Iordache — SĂTMĂREANU, CIUGĂRIN, NEGREA, Hălmăgeanu — Dumitru, Vigu — Pantea, Voinea, Năstase (min. 65 Tătaru), Aelenei.

F. C. ARGEȘ: Stan — Pigulea (min. 27 CIOLAN), BARBU, VLAD, Ivan — Neculce, M. POPESCU — TROI, Cassai (min. 68 Roșu), Dobrin, Radu.

A arbitrat MIRCEA ROTARU ★★★★, ajutat la linie de **Valentin Buimistruc** și **Vasile Popa**, toți din Iași.

Trofeul Petschovschi: 8.
La tineret-rezerve: **Steaua — F. C. Argeș 0—0.**

Vizînd o detașare ceva mai clară în fruntea clasamentului, militarii au intrat pe teren cu intenția vădită, în primul rînd de a nu primi gol. Dovadă faptul că, atît Dumitru, cît și Vigu, uneori chiar și Voinea, au evoluat mult retrași, Steaua invitîndu-și partenerii de întrecere să atace pentru ca, pe contraatac, arma sa cea mai eficace să surprindă apărarea piteșteană. Dar, argeșenii și-au luat și ei serioase măsuri de precauție în apărare, nu s-au lăsat prea mult rugați să atace, au atacat încă din start și, timp de 15 minute, ei au fost cei care s-au apropiat mai des și mai periculos de poarta lui Iordache. De două ori puteau să înscrie cu mare ușurință, dar Radu (min. 7) și Troi (min. 16) au ratat incredibil, primul de la 3-4 metri de poartă a șutat pe lîngă, iar al doilea, după o cursă solitară, de la centrul terenului, încheiată cu un șut peste bară. Ocazii mari, cît... roata carului, care s-au răzbunat imediat, pentru că (min. 18) bucureștenii au și deschis scorul prin Voinea, căruia Neculce i-a facilitat intrarea în posesia balonului. După gol Steaua nu are putere să insiste. Mai mult, Dumitru și Vigu se pierd cu totul în anonimat, Năstase și Voinea, parcă nici nu există pe teren, Pantea și Aelenei se complică inutil și pierd, de fiecare dată, momentul centrărilor. Totul poartă amprenta hazardului.

Repriza secundă debutează lent, adormitor. Jucătorii greșesc pasele, faulturile se înmulțesc, protestele și gesticulările de asemenea. Bara lui Dobrin (min. 64), brutalitatea lui Pantea asupra lui Ivan (l-a pălmuit sub privirile arbitrului !), cîteva erori de semnalizare ale tușierilor, bara lui Tătaru (min. 89) și șutul lui Troi (min. 90) au punctat o repriză anostă, de slab nivel tehnic, reamintindu-ne de proverbul cu... pomul lăudat. În orice caz, F.C. Argeș merita un punct, piteștenii avînd de două ori mai multe ocazii de a marca, decît Steaua.

Laurențiu DUMITRESCU

Fundașul constănțean Antonescu *cîștigă duelul aerian cu* Leșeanu *și* O. Ionescu *(Sportul studențesc)*
Foto: Vasile BAGEAC

ZEFIR DE APRIL...

Destul de bizar acest derby Steaua — F. C. Argeș...! Totul părea pregătit pentru un meci mare.

În plin noiembrie, un zefir de aprilie mîngîia firele încă verzi ale gazonului. Luminile nocturne stimulau parcă și mai mult energiile și ambițiile.

Jocul a început furtunos. După numai cîteva minute, Radu a ratat un gol de zece ori mai ușor decît cel de la Madrid. A urmat un alt gol nescris: cel al fugosului Troi. După numai cîteva minute, Voinea și-a înfipt picioarele de piatră într-un block-start nevăzut, și astfel, toți cei care au făcut din el un campion al ratărilor și-au ascuns capul între palme.

Acesta a fost cam tot derby-ul. Meciul s-a stins treptat, intrînd într-o veritabilă criză de timp. Dobrin a găsit foarte greu cheia marcajului în supraveghere realizat de apărătorii Stelei după o idee a lui Munoz. În atacul Argesului, singurul care s-a bătut pentru absolut toate mingile a fost Troi, hotărît parcă să ne facă să regretăm și mai mult faptul că Mustețea i-a fost preferat pe Chamartine.

În tabăra adversă, jocul s-a legat parcă și mai greu. Năstase manifestă în continuare un uimitor... spirit de echipă, obligîndu-l pe Valentin Stănescu să-l aducă pe Gigi Tătaru în finalurile meciurilor. Dar această eclipsă prelungită nu mi se pare lucrul cel mai grav. Cheia lipsei de sudură a liderului, victorios ieri fără glorie, este detașarea cu care evoluează cei doi mijlocași. S-ar putea spune că Dumitru și Vigu joacă fără să se privească. Se pare că ei sînt angajați într-un duel de prestigiu personal, cu totul de neînțeles în cadrul eforturilor pe care le depune Steaua. Au fost momente cînd acești doi mijlocași s-au depărtat cu bună știință, pentru a fi scutiți de obligația de a-și pasa mingea Dumitru, în mod special, după ce a sprintat de vreo două, trei ori spre focul apărării argeșene, a devenit un simplu pieton, lăsînd impresia că a pierdut un șiret printre firele gazonului și e foarte preocupat să-l regăsească...

Derby-ul Steaua — F. C. Argeș a fost un joc oarecare. S-ar putea, bineînțeles, invoca în sprijinul unei păreri contrare cele cîteva curse ale lui Pantea, la începutul meciului, cele cîteva driblinguri reușite ale lui Aelenei — unul dintre ele, am avut impresia, a fost la originea „întinderii" lui Pigulea — s-ar mai putea invoca frumoasele volute ale lui Marian Popescu, dar toate acestea nu pot șterge lipsa de vlagă a atacurilor, care au făcut din Stan și Iordache doi portari angajați deseori în scurte dialoguri cu fotoreporterii.

Pe deasupra controverselor care însoțesc calitatea acestui joc există un argument greu de combătut. De-a lungul celor 90 de minute, multi spectatori s-au întrebat cine este jucătorul cu nr. 6 pe tricoul alb. Unii au fost de părere că e Mustețea. Alții și-au spus că e Roșu. „Șesarul" a fost deosebit de aprig în joc, a plutit o dată deasupra careului Stelei, a sprintat de cîteva ori pînă spre linia porții și a comis o singură greșeală, e adevărat, fatală: cea de la golul lui Voinea. Cu excepția acelei greșeli, jucătorul cu nr. 6 n-a fost cu nimic inferior vedetelor de pe teren. Numele lui este Neculce. Cu asta n-am spus nimic. Sau poate că am spus foarte mult...

Ioan CHIRILĂ

SP. STUDENTESC 1(0)
FARUL 0(0)

UN 1-0, MARE CÎT ROATA CARULUI!

Minutele treceau și aspectul jocului dintre Sportul studențesc și Farul nu-și schimba în bine înfățișarea. Acțiunile purtate cu încetinitorul, multitudinea greșelilor tehnice, lipsa de vlagă a atacanților — iată cîteva din deficiențele arătate de jucătorii ambelor echipe. Chiar de la început, timp în care studenții nu se regăseau de loc, oaspeții sînt aceia care controlează jocul și pun mai multe probleme fundașilor de la Sportul studențesc, depășiți în cîteva rînduri. Dar situațiile bune de a marca create de Ologu (min. 2 și 16) sau Tufan (min. 5) sînt rezolvate de portarul Ion Vasile, bine plasat și prompt în intervenții. O dată cu accidentarea fundașului Jurcă (min. 15) se părea că defensiva gazdelor va fi mai ușor de trecut. Însă, o dată intrat în teren, înlocuitorul său G. Ionescu, s-a achitat bine de îndatoriri, a avansat curajos venind în sprijinul atacului, și în min. 21 mingea expediată de el de la marginea careului a zdruncinat bara transversală. A fost cea mai clară ocazie a studenților din prima parte a înfrînirii. Replica constănțenilor s-a făcut vizibilă mult mai des. După ce Stoica (min. 32), aflat singur la marginea careului greșește prelurarea la o pasă excelentă în diagonală transmisă de Rădulescu, în fața imediat următoare studenții (și cei din teren, și cei din tribune) trec prin mari emoții. Mingea centrată de Ologu a fost reluată fulgerător cu capul de Kraus spre propria-i poartă sus la colț și numai reflexul uimitor al lui Ion Vasile a evitat autogolul. La reluare bucureștenii sînt cei care controlează jocul. De data aceasta ei par mult mai decișî să înscrie